

KOŘENY
NAŠEHO
DOMOVA

KOMPETENCE

KOMPETENCE K UČENÍ:

Má elementární poznatky o světě lidí, kultury, přírody i techniky, který dítě obklopuje, o jeho rozmanitostech a proměnách, orientuje se v řádu a dění v prostředí, ve kterém žije, zajímá se o historii svého bydliště.

KOMPETENCE KOMUNIKATIVNÍ:

Ovládá řeč, hovoří ve vhodně formulovaných větách, samostatně vyjadřuje své myšlenky, sdělení, otázky i odpovědi, rozumí slyšenému, slovně reaguje a vede smysluplný dialog.

KOMPETENCE SOCIÁLNÍ A PERSONÁLNÍ:

Napodobuje modely prosociálního chování a mezilidských vztahů, které nachází ve svém okolí.

KOMPETENCE OBČANSKÁ:

Dbá na osobní zdraví a bezpečí svoje i druhých, chová se odpovědně s ohledem na zdravé a bezpečné okolní prostředí (přírodní i společenské).

Chápe, že zájem o to, co se kolem děje, činnost, pracovitost a podnikavost jsou přínosem a že naopak lhostejnost, nevšímavost, pohodlnost a nízká aktivita mají svoje nepříznivé důsledky.

VÝSTUPY:

Dítě a jeho tělo:

Zvládat základní pohybové dovednosti a prostorovou orientaci – pohyb v různém prostředí, ve skupině dětí, v různých podmínkách

Dítě a jeho psychika:

Umět vyjádřit svůj názor ve skupině dětí či dospělých a obhájit si ho

Být aktivní k poznávání, učit se s chutí

Využívat všechny smysly, učit se být citlivý a vnímavý kolem sebe

Dítě a ten druhý:

Vnímat sounáležitost jako pozitivní jev

Dítě a společnost:

Umět vyjádřit úctu v rámci mezigeneračních vztahů

Vnímat zdvořilost, slušnost a respekt jako přirozené chování

Dítě a svět:

K životu přistupovat aktivně, prožívat vše, co přináší, aplikovat získané zkušenosti, radovat se a být šťastný

Vnímat, že to, co se kolem nás děje a mění, je běžné a umím se s tím vyrovnat

V rámci projektu Festival očima generací třída Včeliček naplánovala vycházku s babičkou paní Krupičkovou a s dědečkem panem Landsmanem po Novém Veselí. Průvodcem nám byla naučná stezka „To naše Nové Veselí“, která je věnována historii městečka, jeho významným stavbám i drobným církevním památkám, připomíná některé osobnosti mající k místu blízký vztah a mapuje i kulturní a společenský život obce. Krátce připomíná i některá dnes již zaniklá řemesla a dovednosti.

Naplánováno jsme měli, teď ještě babičku a dědečka pěkně pozvat.

Děti ze třídy Včeliček zvou dne
23.dubna v 8.30hod.
milého dědečka p.Landsmana
na procházku Novým Veselím
s názvem

KOŘENY MÉHO DOMOVA

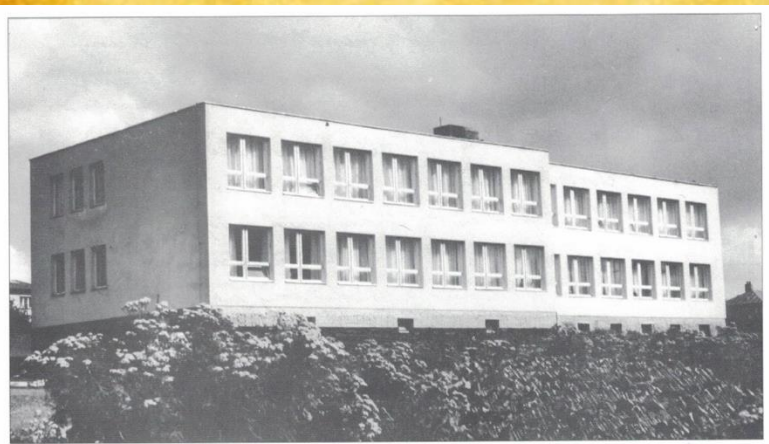
Děti ze třídy Včeliček zvou dne
23.dubna v 8.30hod.
milou babičku p.Krupičkovou
na procházku Novým Veselím
s názvem

KOŘENY MÉHO DOMOVA

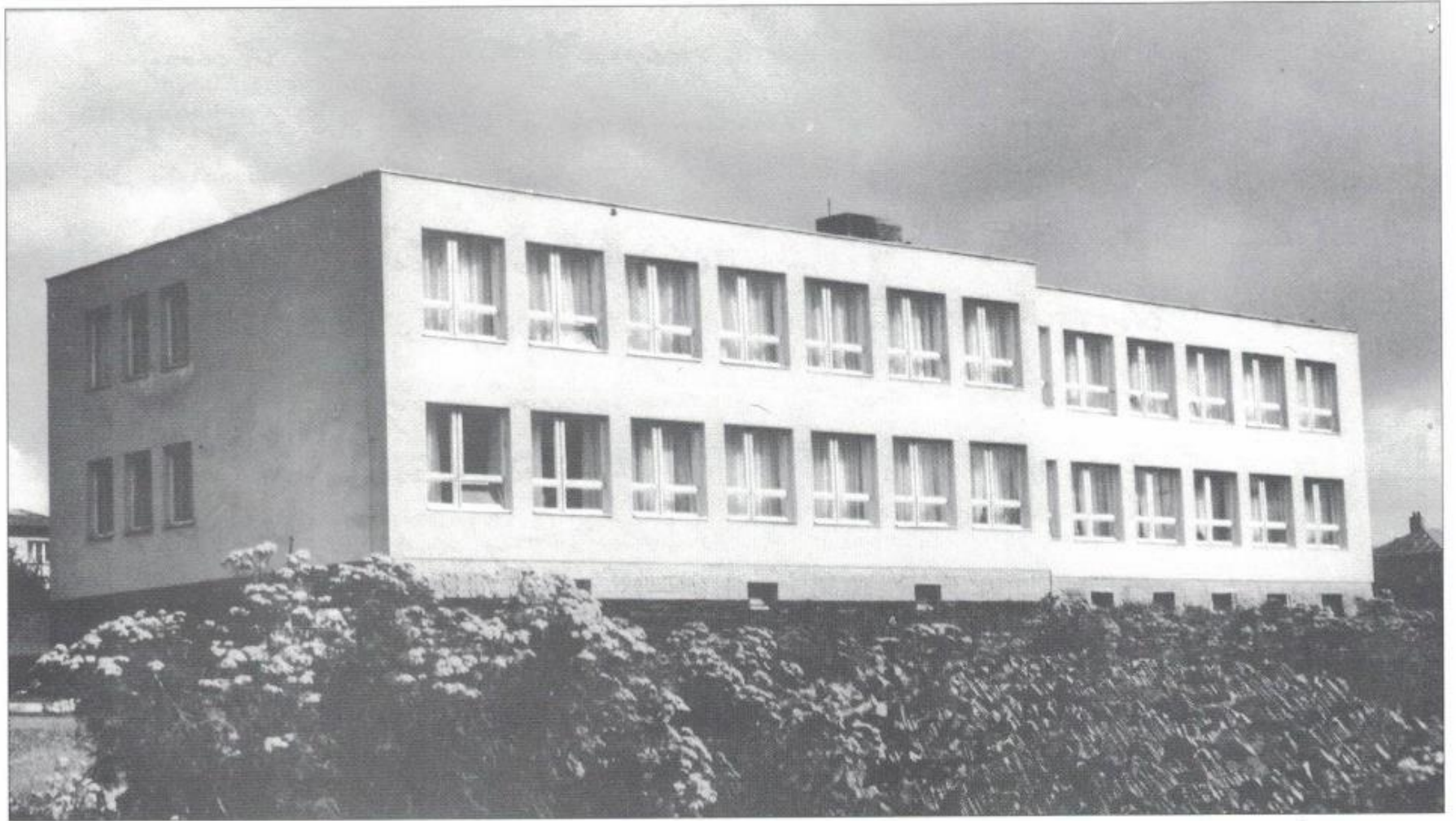
Bylo pondělí ráno a p.Krupičková i p.Landsman opravdu dorazili. Návštěvu jsme pěkně uvítali a představili se. Jéjé to by se povídalo....tvůj tatínek je ten a ten, tvůj dědeček byl můj kamarád, ty jsi podobný na babičku atd. Návštěvu jsme zavedli do domečku sovičky Jůly a začalo vyprávění o školičce. Budova školičky v době mládí naší návštěvy neexistovala, bylo zde pole a děti na ní pěstovaly mrkev do školní jídelny. Dále jsme se dozvěděli, že děti odpočívaly v lehárně, kde musely být přikryté až po krk, nesměly povídat. Dědeček vzpomínal, že přikrývky hrozně kousaly, a když zlobil, že dostal ve školce na zadek. Školička babičky a dědečka byla v budově ZŠ. Hraček bylo hrozně málo.

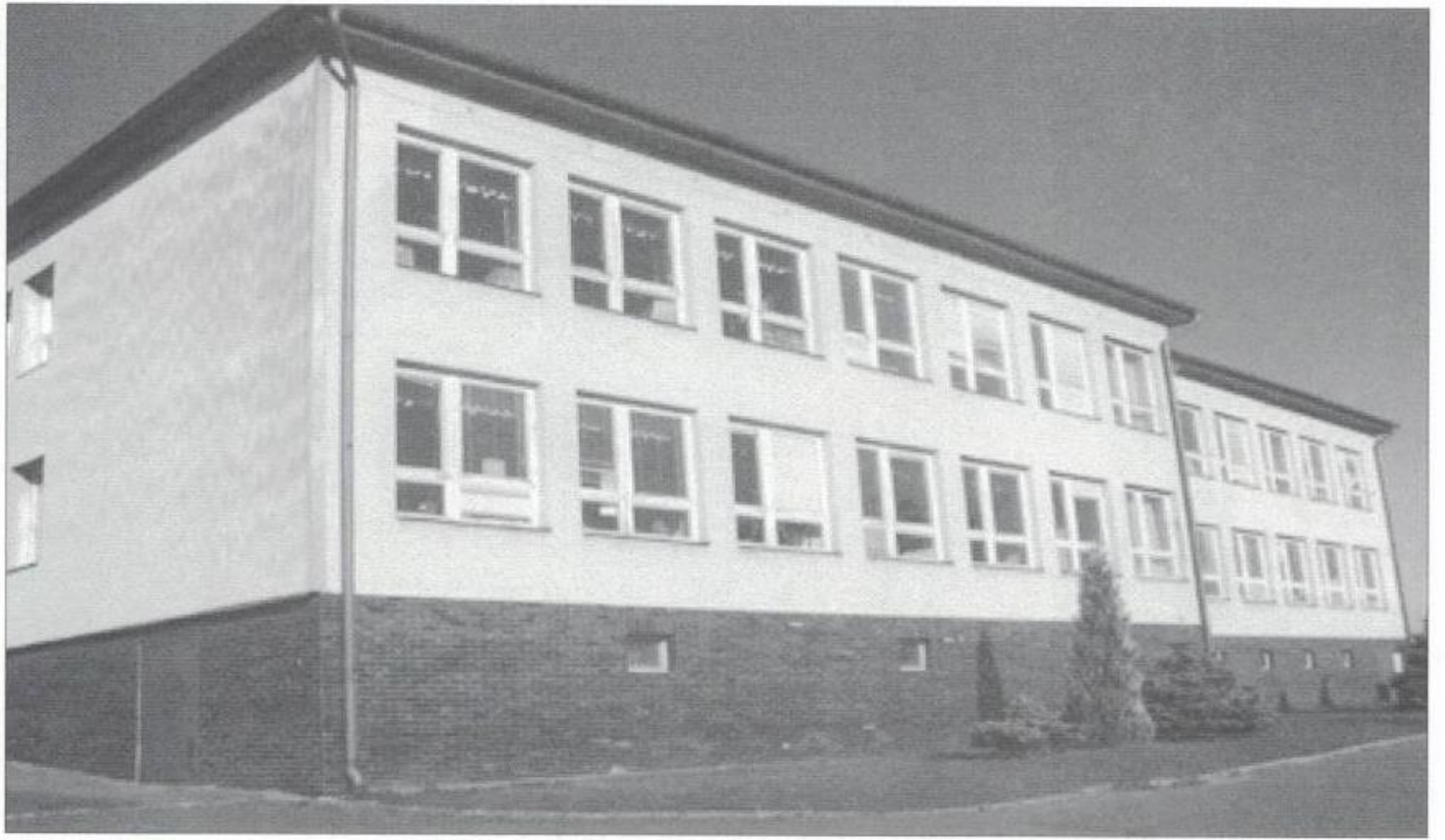

PROHLÍŽENÉ FOTOGRAFIE

Naše druhé zastavení bylo před školou. Zde nám babička a dědeček vyprávěli o škole. Škola byla menší než je nyní. Když bylo dětí více a nevešly se do budovy, tak byly dvě třídy na obecním úřadě. Babičku prý vůbec nebavila matematika.

Škola se nachází na městečku, kde nám babička a dědeček ukázali, kde byla masna, kde se pekli chleba, že na místě dnešní silnice stál dům. Dědeček počítal auta a v době jeho mládí projela Novým Veselím nejvíce dvě auta za den. A víte, jak to bylo dnes? Za pouhou minutu jsme jich napočítali 14.

Škola a náměstí ve 30. letech

PROHLÍŽENÉ FOTOGRAFIE

Škola a náměstí ve 30. letech

Dům čp. 66 v roce 1968

Náměstí před 1. světovou válkou

Další stanoviště bylo na hrázi rybníka Veselák. Zde si děti vyslechly pověst o založení rybníku.

Dědeček a babička se jako maličcí chodili do rybníka koupat, voda byla čistá. Žili zde raci, ale nikdy zde neviděli kačenky ani labutě. Maminky využívaly rybník na máchání prádla.

Vyzkoušeli jsme, jestli opravdu má hráz rybníka 211m. Tak šup krokovat a počítat. Na rybníku jsme viděli kačenky, tak jsme se s nimi rozdělili o rohlík.

Zde babička s dědečkem vyprávěli o mlýně a ukázali nám, kde byl mlýnský náhon.

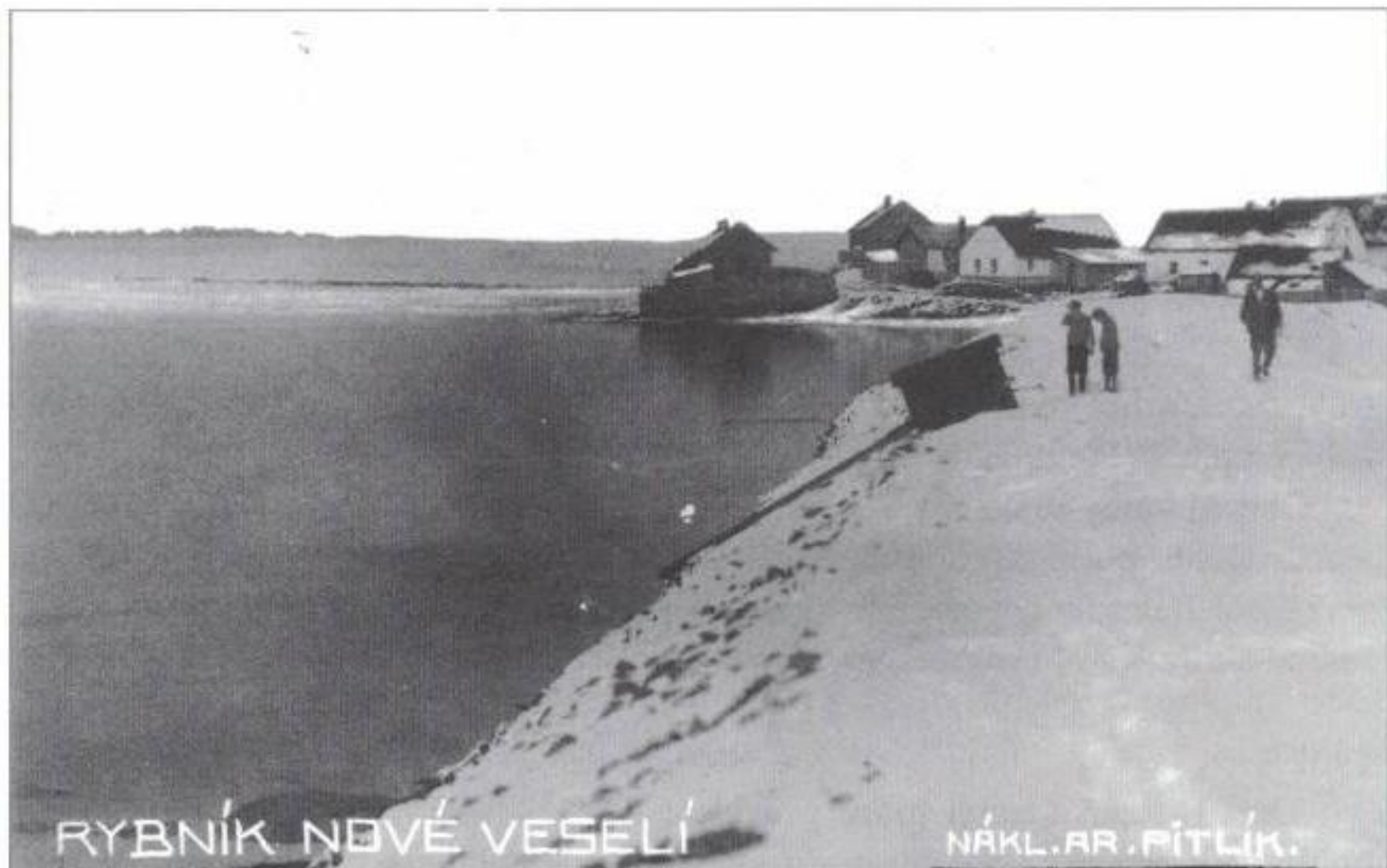
Veselský rybník

Vzhledem ke své rozloze má Veselský rybník poměrně krátkou sypanou hráz měřící pouhých 211 m. Svoji funkci bez nutnosti velkých stavebních zásahů plnila až do roku 1905, kdy byly provedeny menší opravy. Dařilo a daří se zde především chovu kaprů a línů. Veselským rybníkem protéká v nedalekém lese Babín pramenící řeka Oslava. Délka jejího toku je 99,6km (plocha povodí 867,2m²). Roku 2010 byla provedena největší dosavadní oprava hráze, spodních výpustí a bezpečnostního přelivu. Při ní musela být také vykácena topolová alej, která zde byla vysázena po druhé světové válce.

Pověst o založení rybníka

Pověst praví, že jeden místní odsouzenec na smrt uprosil vrchnost, bude-li zachován při životě, poradí panstvu, kde je možné založit velký rybník s krátkou hrází.

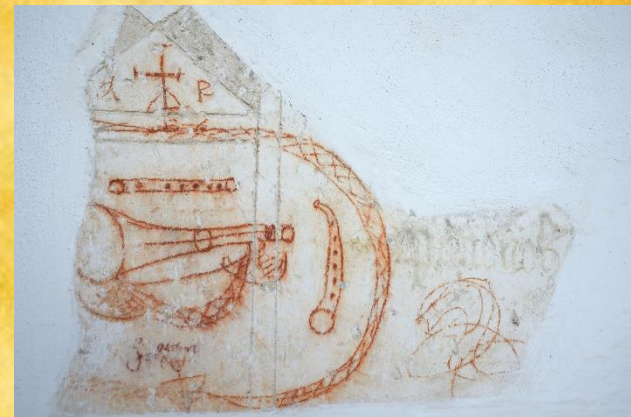
PROHLÍŽENÉ FOTOGRAFIE

Holá hráz Veselského rybníka v roce 1936

Mlýn

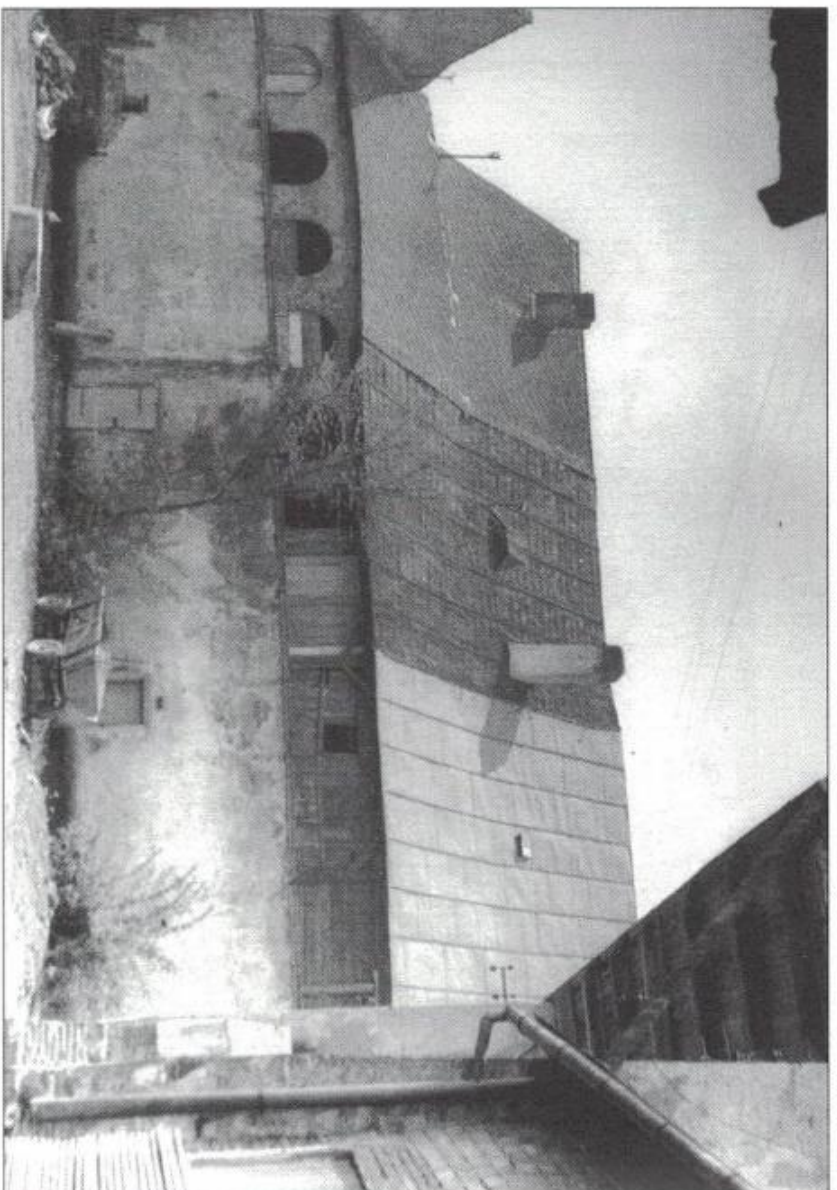
Mlýn, respektive jeho část, která byla roku 1525 přistavěna k tehdejší tvrzi, je nejstarší stavební památkou v Novém Veselí. Pod renesančním sgrafitem zde byly při opravách původní fasády odkryty pozdně gotické kresby provedené hliněnou rudkou. Původnímu účelu sloužil mlýn až do 50. let 20. století.

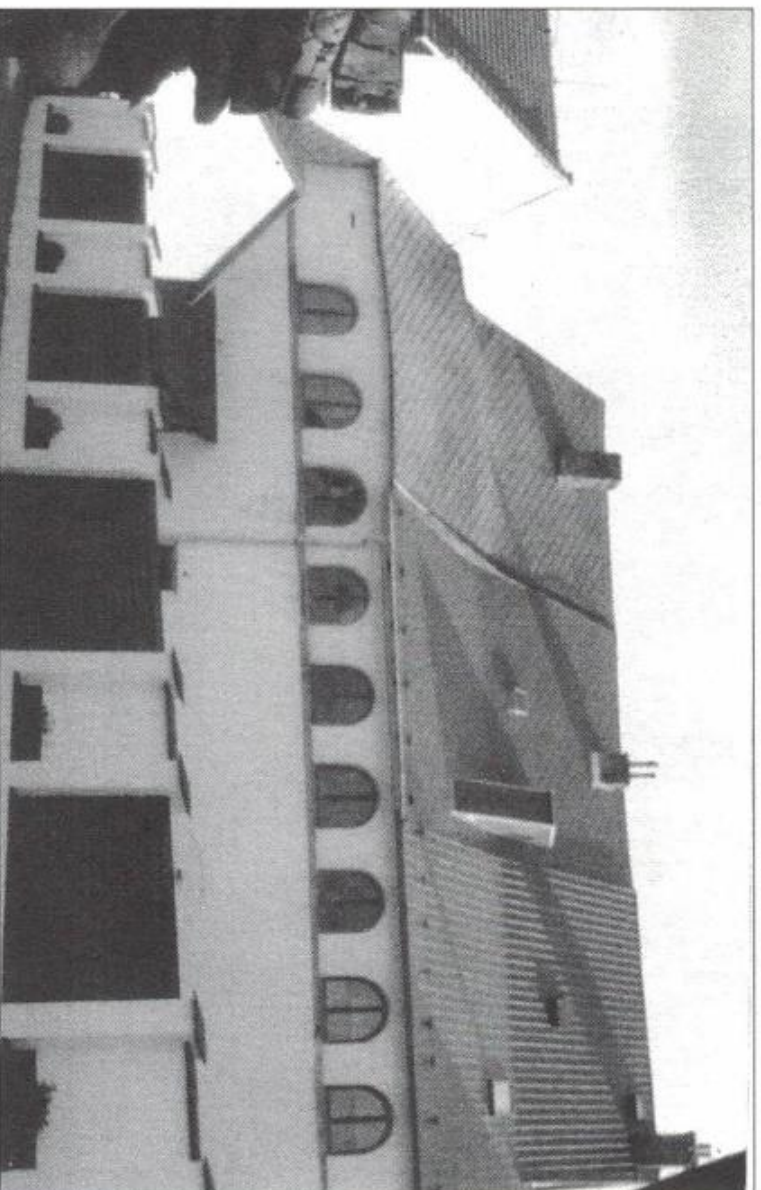
Kde má mlýn náhon víme, tak jsme se šli podívat na mlýn. Zde jsme si prohlédli fotografie, hledali rozdíl dnes a dříve.

PROHLÍŽENÉ FOTOGRAFIE

Pozůstatky zámku z roku 1564. Nahoře stav v padesátých letech, dole dnešní stav

Pověst o založení kostela

Opat žďárského kláštera Bernard Hennet byl vášnivým lovcem. Jednou se při honu odtrhl od družiny, zabloudil a celou noc marně hledal cestu z hustého lesa.

V obavách o svůj život slíbil vykonat, bude-li zachráněn, dobrý skutek ke cti a slávě Boží. Když se k ránu vyčerpaný vydal směrem, odkud se ozývalo kohoutí kokrhání, došel do Nového Veselí a na poděkování za svou záchranu zde nechal vystavět nový kostel.

Náša stráž To naše Nové Veselí

2/ U fary

Novoveselská římskokatolická farnost náleží do žďárského děkanství brněnské diecéze. Zahrnuje obce Březí nad Oslovou, Budeč, Kotlasy, Matějov a Újezd (do roku 1851 také Vatin). První kostel a fara zde byly postaveny ve druhé polovině 13. století. První písemný doklad o zdejší farnosti pochází z roku 1393, kdy patronátní právo na kostel i faru patřilo místní vrchnosti Meziříčským z Lomnice.

Farní kostel sv. Václava

Původní gotický kostel stál v místě, kde se nachází hřbitov a byl zbořen v roce 1762 po destrukci caused by fire. Ten zastihl postih opět žďárského císařského křesťanského bernardiniho kláštera. Důležitou a spíše náhodou byla v roce 1757 a jeho postavení, stejně jako hřbitov přenesl na jeho místo Václav. Jedná se o jedinečný stavební a plastický barokní dílo. Které v roce 1831 bylo přeměněno na novobaročno-klasicistní po volbě pastora v roce 1831.

Křtitelna z původního kostela sv. Václava je nyní v podlaží památkově v Novém Veselí.

Fara a duchovní

V barokním slohu byla roku 1784 postavena na nové adrese v ulici Křižácká. Byla postavena v spolupráci s duchovními z obce. Jeho původní majitel byl kněz Josef Mareš. První písemný doklad o farnosti pochází z roku 1393. První písemný doklad o farnosti pochází z roku 1393. První písemný doklad o farnosti pochází z roku 1393. První písemný doklad o farnosti pochází z roku 1393.

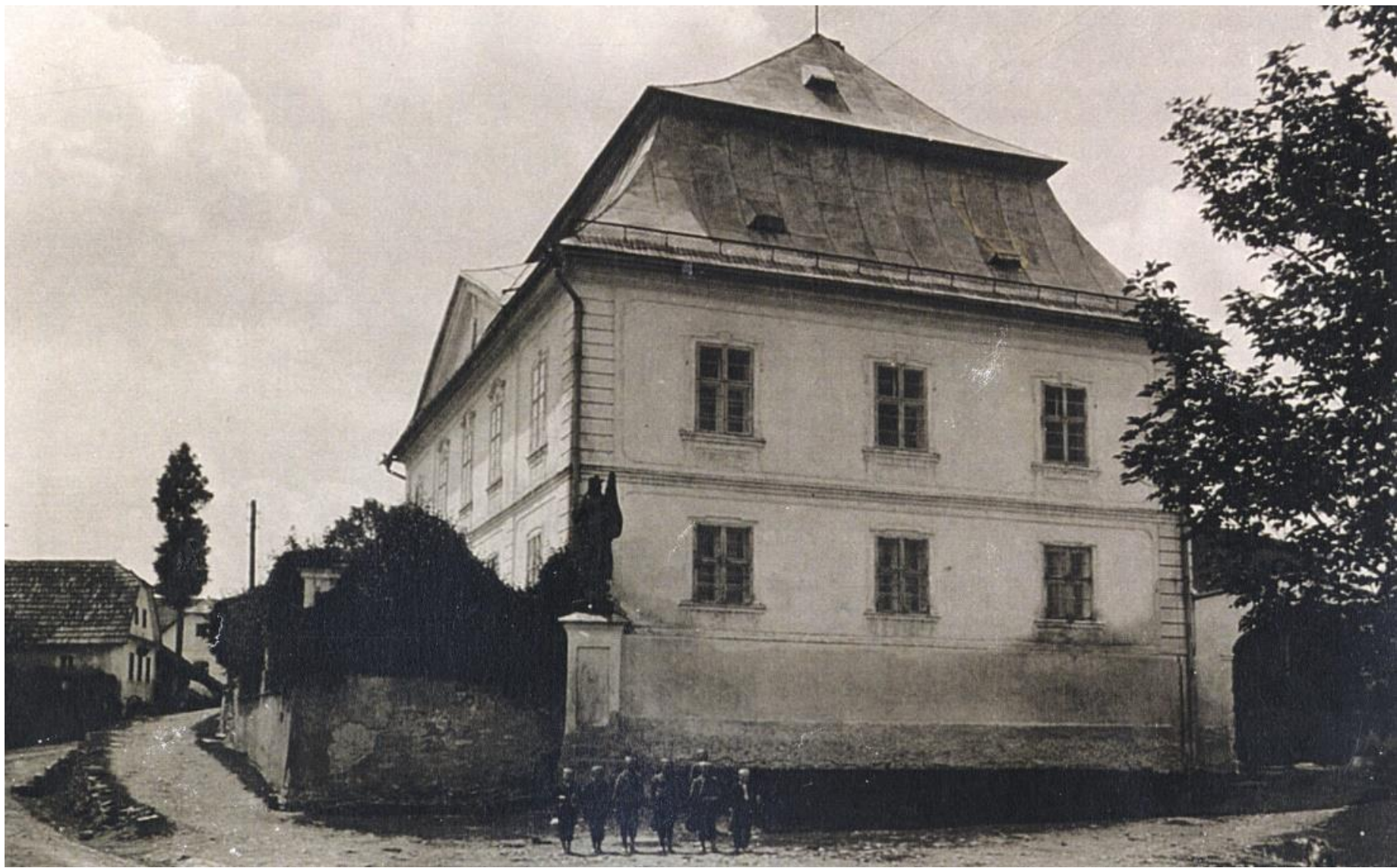
Pověst o založení kostela

Opět žďárského kláštera Bernardiniho kláštera byl založen knězem. Jedná se o původní stavební plán, který byl v roce 1757 a jeho postavení, stejně jako hřbitov přenesl na jeho místo Václav. Jedná se o jedinečný stavební a plastický barokní dílo. Které v roce 1831 bylo přeměněno na novobaročno-klasicistní po volbě pastora v roce 1831.

PROHLÍŽENÉ FOTOGRAFIE

Tělovýchova, sport a hudba, zvláště pak ta dechová, mají v Novém Veselí obdivuhodně dlouhou tradici. Ale vůbec nejdelší historii mají místní ochotníci. Vše začalo pěveckými, recitačními a hereckými výstupy, které se staly zpestřením plesů už v polovině 19. století a krátké divadelní výstupy byly sehrány mladými nadšenci kolem roku 1866. První nastudování divadelního představení se uskutečnilo roku 1874, kdy byla uvedena hra Františka Pravdy „Učitel ve francouzském zajetí“.

Sokolovna postavená v roce 1936

A měli jsme poslední zastavení.
Bylo u sokolovny Nové Veselí.
Babička s dědečkem vyprávěli,
jak to v okolí vypadalo dříve, k
čemu sloužila dříve.

I my jsme si vyzkoušeli prostory
sokolovny. Na parketě jsme se
protáhli a zacvičili si. Na jevišti
jsme babičce a dědečkovi
zahráli pohádku: „Boudo,
budko“

Dědeček s babičkou nám
zatleskali a my vyrazili směr
školka, abychom babičce a
dědečkovi ukázali naše
překvapení.

PROHLÍŽENÉ FOTOGRAFIE

Sokolovna postavená v roce 1936

Babičce a dědečkovi se naše překvapení líbilo a i chutnalo. Připravili jsme jim domácí přibináček.

*MOC DĚKUJEME ZA KRÁSNÉ
DOPOLEDNE
BABIČCE PANÍ KRUPIČKOVÉ A
DĚDEČKOVÍ PANU
LANDSMANOVÍ*